

Dosarul nr. 2rac-242/22
2-18165726-01-2rac-04102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – G. Stratulat
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Budăi. D. Băbălău, I. Dutca

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” împotriva Societății pe Acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, intervenienți accesorii Gospodăria Țărănească „Istrati Elizaveta” și Oleg Gonța cu privire la obligarea restituirii mărfii,

împotriva deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” și s-a menținut hotărârea din 10 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 22 iunie 2018 SRL „Inter Trade Investment Company” a depus cerere de chemare în judecată, la 08 iulie 2019 concretizată, împotriva SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, intervenient accesoriu GȚ „Istrati Elizaveta”, prin care a solicitat restituirii mărfii.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 16 ianuarie 2014 între SRL „Inter Trade Investment Company” și SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor de depozitare nr. 6, în baza căruia deponentul i-a transmis depozitarului spre păstrare, cu titlu oneros, 7630 kg de floarea soarelui, 49 660 kg de grâu și 1 238 240 kg de porumb.

Faptul transmiterii mărfii la păstrare depozitarului se confirmă prin certificatul din 11 aprilie 2014, eliberat de directorul general al SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, precum și printr-o serie de facturi de expediție.

Reclamanta a menționat că la solicitarea sa de restituire a mărfii, prin certificatul nr. 234 din 23 iulie 2014, depozitarul a comunicat că o parte din marfa transmisă la păstrare a fost ridicată de executorul judecătoresc Corneliu Vînaga și transmisă GT „Istrati Elizaveta” și ÎI „Aurel Istrati”, ambele la moment fiind în proces de insolabilitate.

La 17 noiembrie 2014 față de SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” a fost intentat procesul de insolabilitate, în cadrul căruia SRL „Inter Trade Investment Company” a depus cerere de validare a creanțelor, care a fost respinsă pe motiv că, reclamanta nu a transmis mijloace bănești pentru a pretinde validarea creanțelor sale, dar bunuri materiale, care urmează a fi cerute într-un proces separat.

La 03 decembrie 2017 a expeditat în adresa SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” în proces de insolabilitate cerere, prin care a solicitat restituirea mărfii predate spre păstrare, însă prin răspunsul nr. 1/CPCC din 14 decembrie 2017, pârâta a refuzat eliberarea mărfii.

Reclamanta a indicat că potrivit pct. 5.1. al contractului de prestare a serviciilor de depozitare din 16 ianuarie 2014 părțile au decis că răspunderea depozitarului este exclusă doar în cazul care lipsa sau deteriorarea mărfii este cauzată de un caz fortuit, iar conform pct. 5.5. depozitarul va purta răspundere pentru lipsa sau deteriorarea mărfii în mărimea costului mărfii deteriorate potrivit prețurilor de piață, marfa depozitată putând fi ridicată doar în baza unei procuri sau scrisori eliberate de deponent.

Reieșind din cele expuse, reclamanta a subliniat că este în drept să solicite de la pârâtă restituirea mărfii transmise spre păstrare în baza Contractului menționat supra, iar ultima are obligația de bază de a menține integritatea bunurilor primite cu prudență și diligență, iar în cazul lipsei bunurilor primite la păstrare, să achite contravaloarea acestora, conform prețurilor de piață.

Deoarece SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” a eliberat marfa unor persoane terțe, contrar prevederilor pct. 5.7. ale contractului de prestare a serviciilor de depozitare, fără a avea în acest sens acordul reclamantei, ultima este ținută să restituie marfa primită sau să achite contravaloarea bunurilor conform prețurilor de piață.

Astfel, nu se întrunesc cazurile stabilite la pct. 5.1 din contractul nominalizat, prin care părțile au stabilit excepțiile de exonerare de la răspunderea pentru lipsa sau deteriorarea bunurilor primite la păstrare, iar pârâtul nu a acționat cu prudență și diligența unui bun profesionist, fapt ce a prejudiciat reclamanta.

Reclamanta SRL „Inter Trade Investment Company” a solicitat obligarea SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, în proces de insolabilitate, să restituie SRL „Inter Trade Investment Company” cantitatea de 261 280 kg de porumb.

Prin încheierea din 20 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Oleg Gonța. (f.d.87, vol. II)

Prin hotărârea din 10 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Inter Trade Investment Company” în proces de insolabilitate împotriva SA „Combinatul de Produse

Cerealiere din Chișinău” în proces de insolvență, intervenienți accesorii GȚ „Istrati-Elizaveta” în proces de insolvență și Oleg Gonța, privind obligarea restituirii mărfii ca fiind neîntemeiată. (f.d. 134, 141-145, vol. I)

Oleg Gonța, reprezentantul SRL „Inter Trade Investment Company”, în termen, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 10 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către SRL „Inter Trade Investment Company” și s-a menținut hotărârea din 10 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 186, 187-194, vol. II)

În susținerea concluziei sale instanța de apel a menționat că prin decizia din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a constatat că prin încheierea din 07 februarie 2014 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea introductivă și s-a aplicat sechestrul asupra tuturor bunurilor debitorului, suspendarea executării silite asupra bunurilor debitorului, interdicția la înstrăinarea de către debitor a bunurilor sale.

De asemenea, instanța de apel a reținut că la data de 30 aprilie 2014, executorul judecătoresc Corneliu Vînaga, în cadrul procedurii de executare silită a documentului executoriu nr. 2r-129/2014 din 17 aprilie 2012 emis de Curtea de Apel Chișinău privind întoarcerea executării încheierii Judecătoriei Orhei din 23 decembrie 2013, prin care s-a dispus asigurarea acțiunii și aplicarea sechestrului pe producția de floarea soarelui, porumb, de pe locurile agricole ce aparțin GȚ „Istrati Elizaveta” și ÎI „A. Istrati”, precum și pe bunurile mobile, imobile și a mijloacelor bănești ale acestora și a încheierii Judecătoriei Orhei din 03 ianuarie 2014, prin care s-a substituit măsura de asigurare inițială cu permiterea executorului judecătoresc Nicolae Nicolaescu de a înstrăina producția de floarea soarelui și de porumb, a bunurilor mobile sechestrate în baza încheierii Judecătoriei Orhei din 24 decembrie 2013, cu depozitarea sumelor bănești la contul bancar al executorului judecătoresc, a dispus revendicarea în posesia și proprietatea GȚ „Istrate Elizaveta” și ÎI „A.Istrate” a bunurilor sechestrate și ridicate în baza încheierii Judecătoriei Orhei din 23 decembrie 2013 privind asigurarea acțiunii și a încheierii Judecătoriei Orhei din 03 ianuarie 2013, privind substituirea măsurii de asigurare a acțiunii.

De asemenea, instanța de apel a indicat că conform certificatului nr.161 din 15 mai 2014 producția transmisă spre păstrare de către SRL „Inter Trade Investment Company” în baza contractului de depozitare nr. 6 din 16 ianuarie 2014, la data de 30 aprilie 2014 a fost revendicată prin procesul-verbal al executorului judecătoresc Corneliu Vînaga, în posesia și proprietatea GȚ „Istrati Elizaveta” și ÎI „A. Istrati”, totodată deține spre păstrare producția ce aparține GȚ „Istrati Elizaveta” după cum urmează: floarea soarelui - 7 630 kg, grâu - 9 960 kg, porumb - 611 420 kg.

În acest context, SRL “Inter Trade Investment Company” (în proces de insolvență) a promovat prezenta acțiune în revendicare, împotriva SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” (în proces de insolvență) prin care a solicitat revendicarea mărfii transmise spre păstrare în baza Contractului nr. 6 din 16 ianuarie 2014.

Instanța de apel a reținut că conform ART. 374 alin. (1) Cod civil SRL „Inter Trade Investment Company” a solicitat revendicarea mărfii transmise spre păstrare

în baza Contractului nr. 6 din 16 ianuarie 2014, iar în cazul unei acțiuni în revendicare, reclamantei îi revine sarcina de a proba titlul său de proprietate. Însă, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2021, s-a casat hotărârea Judecătorei Orhei, sediul Telenești din 09 octombrie 2020, fiind stabilit dreptul de proprietate asupra 261 280 kg de porumb aflat la SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” în proces de insolvență pe numele GȚ „Istrati Elizaveta”.

La data de 16 septembrie 2022 Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 10 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a admite integral acțiunea. (f.d. 1-3, vol. III)

În motivarea recursului recurenta a invocat că instanța de apel la examinarea cauzei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În opinia recurente, instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită circumstanțelor de fapt ale cauzei, nu au încadrat corect „în drept” raporturile juridice, care formează obiectul acțiunii, iar în consecință au admis aplicarea greșită la caz a legislației în vigoare. De asemenea, instanța de apel s-a abținut de a da viziune proprie asupra obiectului litigiului.

Recurenta a menționat că acțiunea este înaintată în temeiul art. 1086, 1089 și 1095 din Codul civil cu referire la contractul de depozit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 02 iunie 2022, recepționată de recurentă la 18 iulie 2022.

Recursul, declarat la 16 septembrie 2022 de către Oleg Gonța în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company”, este în termen.

La data de 04 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a notificat participanților copia recursului motivat, explicându-le dreptul de a depune referință asupra criticilor formulate în recurs.

La 08 decembrie 2022 SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, reprezentată de avocatul Angela Capmoale a depus referință, solicitând a considera recursul inadmisibil.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company”, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea

eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company” și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company”, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Inter Trade Investment Company”, împotriva deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas